

Študentova vrnitev

(Po Aškrenu)

Polnoč... študenta ni nocoj...
Kak ljut je to na cesti boj?

Nocoj na cesti sred viharja,
kak pendrek šviĝa in udarja.

Vsi stražniki kriče, besné,
udarce sem in tja delé.

Kako ti ob študente buta
straž ponorelih jeza ljuta.

»Gorje ti, akademik moj,
kakko prerineš se nocoj

v moj hram brez bunk?« Ne morem spati...
kaj škrtnilo je tam za vrati?

Joj sredi sobe tisti hip
prikaže se študent, kot kip

stoji pred njoj, krvavo gleda
njo, ki se trese v srajčki bleda...

»Oh, vendar si prišel nocoj.
Je že končan na cesti boj?«

In hoče srečana ga objeti
pa brž telebi po parketi.

Študenta pa ni več nikjer
čeprav zaklenjena je dver.

Drugi dan študentje po sosedi
ji pridejo naznanit: »Vedi,

tovariš naš, fant mladi tvoj
je — aretiran bil nocoj.«